

M. 124r

. Pachomien .

. C. xxiii .

die ouden man die peter hiet
 hy sulckē int xps ioncwinē
 water soude en dat hylē met
 lighe woerde vertroeste.
 Want die hadde alle passien
 hē ghedoot. en daer toe had
 hy redene die met soude ghe
 int was also gheleue w en
 was heide suuer van lich
 en en van herte. en hy sprac
 en heilighe maegden die
 ale vander scrifture en seide
 ater salicheit toe behoerde.
 In pachomē bescreef hen die
 hē daer in haer leyen in be
 den souden. Want haer re
 ale was al ghehē der monche
 gule sonder dat in gheen pel
 en droeghe. En als enich

die ouden anderē gheuen
 mochte. want hē beyde was
 ghehoch dat in die een den
 ander visiteren mochten
 en in herdenckē vanden toe
 coninc goede metter hopen
 der omgher salicheit. Mer
 als die rouwen der monche
 te doen hadden om te stichten
 oft die ander omghē soe coer
 men die heilichste manne wt
 die nietten susterē sijn soude
 om haer wert dat in begheer
 den en in vrachte met gods
 velen en keerden weder te
 hare cloester waert ter mact
 int en wachten hē dat in met
 ten vromen met en atē
 noch in darsche. want we no

STANDARDGRAPH

No. 9061